

A felismerés hangjai

Bemutatták a Városházán a Zirc anno... 2017 naptárat

– Még kisiskolás koromban hoztak bennünket egyszer erre kirándulni. Találkozásom a Bakonnyal megpecsételte már akkor az érzéseimet. Sosem gondoltam volna, hogy valaha lakóhelyem lesz ez a komor misztikájú, titokzatos, ezerarcú vidék.

Nagy N. Lénárd mondta ezt a Zirc anno... 2017 naptár bemutatóján, a Városházán. *Müller Anikó*, az évről évre megjelenő helytörténeti kiadvány szerzője ezúttal a műsorban is rendszeresen közreműködő ciszterci atyát kérte fel, hogy mondjon ajánlót a múltunkról mesélő képes lapokhoz, képeslapokhoz.

„A naptár fura jószág. A jelen embere számára készül, a jövő esztendő napjait tartalmazza. Folyamatos átmenet múlt, jelen és jövő között. De a múlt és a jövő között a jelenben minden találkozik. Idősíkok időtlen kézfogása, ölelése ez a találkozás. Az eljövendő év napjai: tervek, lehetőségek, álmok, elképzelések, melyek egy napon ott állnak majd előttünk a jelen köntösében, hogy aztán átrepüljenek a múlt tartományába, maguk után hagyva az álmokat, terveket, lehetőségeket. Talán valóra vált álmokat, talán kudarcokat látunk, ha visszatekintünk” – hallhattuk Lénárd atya ünnepi gondolatait.

Kaszás Béla archív felvételekkel pörgette vissza az idő kerekét, régi emberek néztek a jelenbe, és a jelenlévők sugdolózni kezdtek, talán éppen egy ismerősüket, de az is lehet, hogy saját magukat fedezték fel. „Ki tudja kinek a régi, lebontott otthona, régen eltávozott rokona, őse pillant át a több évtizedes távolságon. De most, egy kicsi időre, amíg nézzük, felidézzük őket, legyőzve a múlt és a jelen közötti átjárhatatlannak tetsző szakadékot, kicsit a ma részei lesznek. Talán azért, hogy valami útmutatást, valami bátorítást adjanak a jövőnkre a múlt bölcsességével” – hangzott el az ajánlóban.

Lénárd atya a közönség reakcióira is reagált, azt mondta: „milyen jó érzés volt hallani, hogy valaki meglátta az ismerősét a képeken, és előtörték belőle a felismerésnek a hangjai”. Hozzátette: az érzés, az élmény, melyeket a régmúlt alakok bennünk ébresztenek, mi vagyunk. „Bennünk élnek, részünké váltak, ők is mi vagyunk, és önmagunkban talán felfedezzük az ő jövőjüket, az ő álmaikat, az ő terveik késői megvalósulásait. Találkozás ez önmagunkkal a múlt és a jövő határmezsgyéjén, és talán egy aprócska figyelmeztetés is, hogy csak vendégek, átutazók vagyunk az időben.”

A naptárt Müller Anikó, Nagy N. Lénárd és Palkovics Jánosné mutatta be

A Zirc anno... 2017 naptár régi képeslapokból állt össze. Az apátság 1913. évi madártávlati ábrázolásával kezdődik a jövő esztendő, találkozhatunk többek között Zirc legrégebbi épületével, a Bagolyvárral, láthatunk az angolkerti tavon csónakázó szerzeteseket, feltűnik Deutsch Mór vas, fűszer és festék kereskedése. Virágdíszítéssel, huszadik század eleji grafikával kaphatjuk a sok-sok múltbéli üdvözetet Zircről.

Érdekesség volt a bemutatón, hogy a szerző egy Zircen felnőtt, elszármazott személy gondolatait is megosztotta a hallgatósággal, amelyek derűt varázsoltak az emberek arcára, volt közöttük talán, aki szintén átélte a megidézett pillanatok. Az est második részében a Gerece Néptáncgyűttes és Baráti Kör elevenítette fel a régi szüreti bálók hangulatát, majd a városházi vigasságot követően művészeti vezetőjük, *Vastag Richárd* a bakonyi néptáncok összegyűjtésének, átörökítésének a fontosságára hívta fel a figyelmet.

Kelemen Gábor